

[Fibiger.]

for, at der kan komme noget ud af Forslaget. Det sker maaske ikke i denne Samling, men nu er Spørgsmaalet taget op, og at der kan naas noget, tvivler jeg ikke om. Den eneste, der har været stærkt imod det og ikke ønsket Forhandling om det, er det ærede Medlem Hr. Willesen, og det forbavser mig egentlig i allerhøjeste Grad. Naar det ærede Medlem har været Afholdsmand gennem 16 Aar og været Medlem af den kristelige Afholdsforening „Blaa Kors“ og set dens Virksomhed, antager jeg, paa nært Hold, set, hvad den har udrettet gennem Tiderne, saa forbavser det mig, at han ikke ønsker, at man skal gaa videre frem, end man er naaet paa det nuværende Tidspunkt. Jeg tror ikke, at han har mange Meningsfæller indenfor denne Forening. Hvis det ærede Medlem endda kunde have strakt sig til at sige, at han mente, at Tempoet her var for hurtigt, kunde der have været nogen Mening i det, men saadan fuldstændig at afvise det er der ingen Mening i. Jeg vil haabe, at det ærede Medlem og hans Parti og hans Vælgere udover Landet vil komme til at se noget anderledes paa det Spørgsmaal, saaledes at de ogsaa vil være med til at gøre en Indsats for at fremme Ædrueligheden i vort Folk ogsaa ad Lovgivningens Vej.

Jeg ved godt, at der er meget forskellige Opfattelser paa de forskellige Egne af, hvorvidt det er gavnligt at indskrænke Udskænkningstedernes Antal. F. Eks. i Sønderjylland, hvor der jo har været saa mange Udskænkningsteder, har de en anden Opfattelse af dette Spørgsmaal end i de Egne, hvor man har gjort et Arbejde og er kommet længere frem paa det Omraade. Jeg husker, at da jeg var i Sønderjylland for nogle Aar siden og skulde holde Møde i en Kro, talte jeg med Værten om, at der var saa mange Kroer nede i Sønderjylland i Modsætning til det øvrige Jylland, navnlig det vestlige, og han sagde da: Der kunde saamænd ogsaa godt undværes en Del af dem, men den, jeg har her, ligger lige ved Kirken, saa den er det nødvendigt at beholde. Jeg maa sige, jeg studsede straks lidt ved at høre det, men jeg fik det Indtryk, at Grunden til, at han sagde det, var, at naar Folk kom kørende til Kirken, var det nødvendigt, at de havde et Sted at sætte deres Heste ind. Jeg maatte oplyse ham om, at ogsaa hos os kom vi somme Tider kørende til Kirke, men vi indrettede os paa en noget anden Maade, saa der kun var en Stald for Hestene, man behøvede jo ikke at styrke sig saa stærkt, fordi man var i Kirke en Times Tid eller halvanden. Jeg har ogsaa lagt

Mærke til, at Mennesker, som man kommer til at tale med om de Spørgsmaal, godt vil indrømme, at dette, om der kan faas Spiritus eller ej, spiller egentlig ikke saa megen Rolle for deres Vedkommende, men det er for de andres Skyld. Jeg husker, at da Oddesund-Færgen blev tørlagt, var der mange, der ikke syntes om det, de trængte til at faa en Snaps eller et Glas Øl til deres Frokost. Naar jeg saa kom til at rejse i Toget og talte med de rejsende, lød det: Det er da ogsaa utaaleligt, nu kan man ingen Spiritus faa paa den Færge. Saa sagde jeg: Ja, det er vel ogsaa unødvendigt, fordi man skal have lidt Frokost, at man saa absolut skal have Spiritus til. Svaret lød da: Naa, De er maaske Afholdsmand? Ja, det skal jeg ikke nægte. Saa fik Tonen straks en anden Lyd: Ja, for vores Skyld gør det ikke noget, for vi kan sagtens undvære det, men det er for de andres Skyld. Jeg er glad for, at man har en saadan Kærlighed til sine Medmennesker, at man gerne vil gøre noget for dem, men jeg vilde sætte mere Pris paa, om man ogsaa kunde forstaa, at naar vi gaar i Spidsen og ogsaa ved Fremsettelse af Lovforslag viser, at vi vil længere frem, er det netop ud fra den Betragtning, at vi vil hjælpe vore Medmennesker, saadan at vi kan fjerne nogle af de Fristelser, som der unægtelig er for saa mange, og som de ikke kan staa imod.

Jeg sagde før, at der er megen Forskel paa Egnene, og det kommer af, om der er gjort et Arbejde i denne Henseende eller ej. Naar man nu tænker paa Forholdene oppe i Thisted Amt, som jeg kender saa godt, Forholdene paa Vestkysten og blandt Vestkystfiskerne for Aar tilbage, da Brændevinsflasken altid skulde med, og nu ser de forandrede og forbedrede Forhold, saa ved jeg nok, at det er ikke Afholdssagen alene, der har gjort dette, det er ogsaa den religiøse Vækkelse, der er gaaet hen over Egnen, men den Forandring, der er sket, er saa iøjnefaldende, at man forstaaer, at det har været til stor Lykke for disse Hjem og til Velsignelse for Befolkningen, og man tænker paa, at det var vist godt, om vi paa andre Egne kunde komme længere frem, end vi er i Øjeblikket. Men her ligger Afgørelsen ude i Kommunerne, saadan er det nu, og jeg tror, de fleste vil indrømme, at det har virket tilfredsstillende udover Landet.

Det, som egentlig er det gale ved den Beværterlov, vi har, og som jeg gerne vil have rettet, er, at selv om Kommuner med et meget stort Flertal siger, at de ikke ønsker at have Udskænkningsteder, kan et Overbevillingsnævn alligevel paatvinge dem